

سال اعتصاب های خاموش

مروری بر اعتصاب های کارگری سال ۸۶ ...

اول فروردین ماه هشتاد و هفت

دسترنج

لاستیک البرز:

شروع بهمن ۸۶ برای کارگران لاستیک البرز مصادف بود با آغاز اعتصابی که زمان آن حداقل به مدت یک ماه طول کشید. بیش از هزار کارگر لاستیک البرز در اعتراض به ۴ ماه بی حقوقی و نیز تصمیم مدیریت به انحلال کارخانه و اخراج کارگران، کفن پوشیدند.

به خاطر این اعتصاب که در حدود یک ماه طول کشید، مسافران مسیر اسلامشهر- تهران هر روز کارگران پلاکارت به دستی را که در محاصره عوامل انتظامی و امنیتی در درون کارخانه لاستیک البرز به دور آتش تجمع کرده بودند رامیدیدند. این اعتصاب شبانه روزی در هوای سرد و برفی کم سابقه زمستان امسال تهران تا آنجا ادامه یافت که مسوولان اداری اسلامشهر رسیدگی به خواسته های این کارگران را در دستور کار خود قرار دادند.

با گذشت یک ماه از پایان گرفتن این اعتصاب و با وجود آنکه مسئولان مربوطه از پرداخت قطعی وام به کارخانه لاستیک البرز خبر داده اند اما هنوز اعتصاب کنندگان به هیچکدام از خواسته های خود دست نیافته اند.

پرداخت مطالبات معوقه، تهیه مواد خام، از سرگیری تولید و مشخص شدن و موجودی صندوقهای کارگران مهمترین خواسته های کارگران لاستیک البرز است که با وجود فروش محصولات کارخانه، غیر از پرداخت بخشی از مطالبات معوقه هیچ کدام برآورده نشده است.

صنایع مخابراتی راه دور ایران:

کارگران کارخانه صنایع مخابراتی راه دور ایران در استان فارس نیز از جمله کارگرانی بودند که در سال ۸۶ با مشکل عدم پرداخت مطالبات روبرو بودند.

این کارگران که تعداد آنها بالغ بر ۱۵۰۰ نفر است تا پیش از گرفتاری بی حقوقی به ساخت انواع کارتهای هوشمندسخت مشغول بودند.

صنایع مخابراتی راه دور ایران، کارخانه ای که این کارگران در آن مشغول بودند، تنها مجری ساخت کارتهای هوشمند سخت کشور بود که پس از اتمام این پروژه تعطیل شد.

به اعتقاد کارگران شاغل در این واحد تولیدی که تا چند هفته پیش ۸ ماه حقوق و مزایای معوقه از مدیریت کارخانه طلبکار بودند، عدم واگذاری پروژه جدید دلیل اصلی تعطیلی این کارخانه است.

تاخیر طولانی در پرداخت مطالبات ۸ ماه این کارگران را وادار به اعتصاب در محل کار و تجمع و تحصن در مقابل نهاددهای اداری استان کرد تجمعی که در نتیجه آن مدیران و اعضای هیات مدیره کارخانه مجبور به حضور در کمیسیون کارگری

استان فارس شدند.

سرانجام در هفته های اخیر بخش عمده ای از مطالبات این کارگران از محل تسهیلات چند میلیارد تومانی بانکی پرداخت شد اما کارگران هنوز منتظر راه اندازی کارخانه هستند؛ زیرا به عقیده آنها استمرار تامین شغلی و امنیت اجتماعی خانواده های آنها به استمرار فعالیت های این کارخانه در سال ۸۶ بستگی دارد.

کارخانه آزمایش مرودشت فارس

در کارخانه آزمایش مرودشت فارس کارفرما حداقل در دو نوبت نزدیک به ۹۰ کارگر قراردادی را از کار اخراج کرد منابع خبری اعتصاب پاییزی کارگران این کارخانه را با این اخراجها بی ارتباط نمی دانند، اعتصابی که در پاییز امسال در اعتراض به عدم بازنگری در طرح طبقه بندی و احتمال تمدید نشدن قراردادهای برخی از کارگران آغاز شد. به گفته این منابع پس از این کارگران زمانی اخراج شدند که مهلت اعتبار قرارداد آنها تمام شد و کارفرما حاضر به تمدید آن نشد.

البته اگر پادرمیانی مسئولان استانی نبود شاید اخراج شدگان هیچ امیدی به برقراری بیمه بیکاری نداشتند، زیرا بر اساس آنچه که منابع خبری روایت کرده اند، برای تمام اخراج شدگان به جرم اعتصاب حکم ترک کار صادر شده بود. البته هنوز از برقراری بیمه بیکاری این کارگران که بطور میانگین از ۸ تا ۱۲ سال سابقه کار داشته و حالا باید در بازار آشفته کار به دنبال راهی برای تهیه لقمه نانی باشند هیچ خبر موثقی نیست.

کارخانه نورد قطعات فولادی کرج

مشکل این کارگران نیز از زمانی آغاز شد که مدیر جدید منابع انسانی کارخانه تصمیم گرفت مسئولیت نزدیک به ۲۰۰ کارگری که بصورت قراردادی در این کارخانه کار می کردند را به شرکت های پیمانکاری بسپرد.

البته به عقیده خود کارگران کارخانه نورد قطعات فولادی کرج، نقطه آغاز در دسر آنها با مدیر تازه واردی که پس از چند سال کارکردن در کارخانه های بحران زده به چم و خم امور مربوط به اخراج و تهدید منابع انسانی آشنا است به زمان انحلال تنها نهاد صنفی کارگران کارخانه و توقف پیمان دسته جمعی باز می گردد.

به هر حال سایه این مدیر که علاوه بر تجربه در برخورد با کارگران، دل پری نیز از قانون کار و نویسندگان آن دارد، بر سر کارگران نورد قطعات فولادی بسیار سنگینی می کند چه به ادعای خود کارگران تا کنون هر کارگری که به نشانه اعتراض به اداره کار مراجعه کرده است به تیر غیب اخراج گرفتار شده است.

کارخانه درخشان یزد:

شاید از ۱۲۰ کارگری که هم اکنون در نساجی درخشان یزد منتظر وصول حداقل بخشی از ۲۲ ماه مطالبات معوقه هستند، هیچ کارگر دیگری در هیچ جای ایران گرفتار تر نباشد صرفه نظر از پرداخت نشدن مطالبات ۲۲ ماهه آنچه که بیشتر از همه بر گرفتاری و بدشانسی این کارگران افزوده درگیری است که در اواخر ماه گذشته میان این کارگران و عوامل نیروی انتظامی روی داد.

به گفته جبار علی سلیمیان یکی از فعالان کارگری استان یزد، در تاریخ ۲۱ بهمن هنگامی که اهالی یزد به اجبار یکی از سرد ترین روزهای زمستان را سپری می کردند، گروهی از کارگران این کارخانه به دلیل آنچه که تجمع غیر قانونی

و بسته شدن مسیر عبور و مرور گرفته می شود، از سوی ماشین های آب پاش و عوامل انتظامی مورد هجوم قرار می گیرند و تعدادی از تجمع کنندگان نیز بازداشت می شوند. هر چند در فاصله کوتاهی از این ماجرا تمامی بازداشت شدگان آزاد می شوند و قضیه خاتمه مییابد، اما تحمل این مسئله برای کارگرانی که در زیر فشار مالی و سرمای استخوان سوزیند مجبور به تحمل برخورد فیزیکی ضابطان قانون شده اند بسیا سخت است.

اما با همه این مصائب شاید اگر کارفرمای نساجی درخشان حاضر میشد تا مقداری از مطالبات این کارگران را پرداخت کند، شاید تحمل این همه فشار برای کارگران و اعضای خانواده های آنها آسانتر بود.

چند روز پیش یکی از کارگران این کارخانه د رتماسی تلفنی با دسترنج گفت مدیریت در آستانه شب عید به کارگران گفته است "من پول ندارم، اما هر کاری که برای تامین مخارج شب عید پول می خواهد میتواند برای پیدا کردن کار جدید مرخصی بدون حقوق بگیرد." بلاتکلیفی ای کارگران در حالی است که خود کارگران معتقدند، از زمان آغاز بازسازی و نوسازی کارخانه (در دو سال پیش) مشکلات آنها آغاز شده است.

نیشکر هفت تپه

فارغ از پدیده قاچاق شکر که تاکنون باعث تعطیلی کارخانه های سازنده شکر و اخراج هزاران کارگر شاغل در این واحد ها شده است، کارگران نیشکر هفت تپه دو سالی است که در دریافت مطالبات خود با مشکل روبرو هستند. به گفته خود کارگران که تعداد آنها حداقل از ۳ تا ۴ هزار نفر متغییر است، در دو سال اخیر آنها برای دریافت مطالبات خود مجبور به ۱۱ بار اعتصاب شده اند. آخرین اعتصاب این کارگران به نیمه اسفندماه سال جاری باز می گردد که دلیل آن باز هم پرداخت نشدن به موقع مطالبات معوقه کارگران بوده است. این اعتصاب سرانجام بعد از چند روز پایان یافت.

مینوی تهران:

شاید خاطره آخرین روزهای سال ۸۶ از ذهن هیچ کدام از جمعیت ۱۵۰۰ نفری پرسنل کارخانه مینوی تهران پاک نشود، جمعیتی که نزدیک به هزار نفر آنها را کارگران و مابقی را کارمندان و مدیران تشکیل می دهند.

همزمان با نیمه دوم اسفند ماه و در حالی که حواس همگان متوجه معجزه شورای عالی کار برای دستمزد های سال ۸۷ بود، کارگران مینو در اقدامی اعتراضی اعتصاب کردند و در محوطه کارخانه متحصن شدند.

منابع خبری در مورد علت این اعتصاب نظر های متفاوتی داشتند، عده ای معتقد بودند که شایعه پرداخت برخی مزایای نقدی بیشتر به مدیران و کارمندان باعث خشم کارگران شده است.

عده دلیل خشم کارگران مینو را پایین بودن مبلغ دریافتی کارگران و محروم بودن کارگران قراردادی از برخی عرف های رایج عنوان می کردند. عده دیگر نیز با استناد به اینکه هر سال کارفرما کارخانه مینو بر مبنی مصوبه دستمزد های شورای عالی کار مبلغی بیشتر را به عنوان دستمزد پایه به کارگران پرداخت می کرده است علت این اعتصاب را تردید کارفرما از عمل کردن به این عرف دانسته اند. به هر صورت پس از تعیین مصوبه دستمزد های در شورای عالی کار و پس از آنکه پای کارشناسان اداره کار به این اعتصاب باز شد، اعتصاب کارگران مینو از روز شنبه پایان یافت و کارگران به سر کار خود باز گشتند.